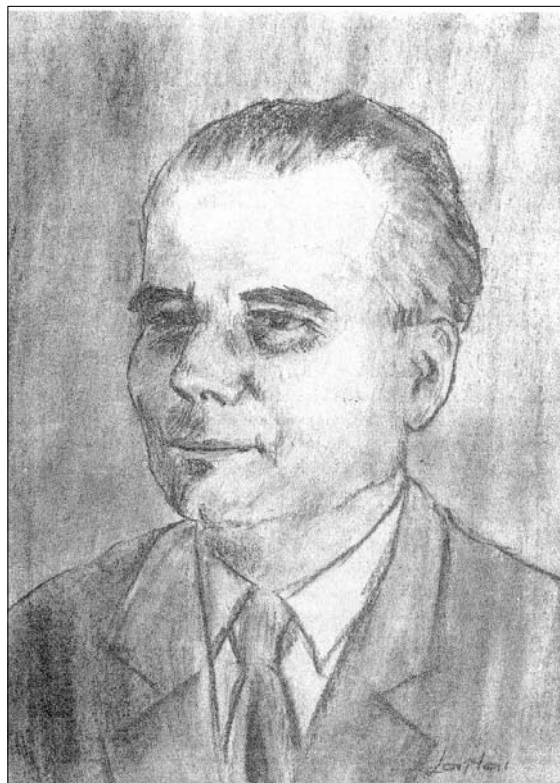

MAGYAR FÖLDMÉRŐK ARCKÉPCSARNOKA A GEODÉZIA ÉS KARTOGRÁFIÁBAN

... AKIKRE MÉG SZEMÉLYESEN IS EMLÉKEZHETÜNK ...

SZENT-IVÁNYI GYÖRGY (1909–1971)

A felszabadulás utáni hazai földmérésünk formálásának egyik jelentős személyisége. Kiváló szervezői adottságaival elősegítette földmérési intézményeink jelenlegi szervezeti formájának kialakulását, és maradványát alkotott a városmérési technológia és felmérési elvek kikristályosodásában is.

Körmöcbányán született. Egyéniségére, szemléletmódjára, emberi magatartására rányomta bélyegét a szülői ház intellektuális környezete. Az 1. világháború után Ózdon telepedtek le. Ott végezte középiskoláit. A budapesti József Nádor Műegyetem általános mérnöki karán folytatta tanulmányait és 1934-ben szerzett mérnöki oklevelet. Közzszolgálatba lépett, de csak öt év múlva, 1939-ben került az Állami Földméréshez. A budapesti 9. földmérési felügyelőség állományában Érd nagyközség részle-

tes felmérésének munkálataival kezdődött földmérési pályafutása. Ott találjuk a hazai földmérés központi irányítás alá vonásának szervezésénél. Az első vállalati intézményünknek, a Földmérési Irodának (később Budapesti Geodéziai és Térképészeti Vállalat) főmérnökévé nevezik ki. Műszaki vezetői időszakára esik a földmérésnek vállalati formában való megvalósítása, a műszerberuházások és a szakkáder biztosítás megoldása, a termeléscentrikus bérezési forma kidolgozása és bevezetése.

Tudományszervezői és szakírói tevékenysége is jelentős. A Geodéziai Kézikönyv és a Geodéziai Bibliográfia megjelenésében társszerzőként működött közre, a városmérés és munkaszervezés témájában önálló művet alkotott és számos szakkikket jelentet meg.